

valg til mandatgivning, inden regeringen drager af sted.

Det vil nok ikke skabe en anden situation, for regeringen har jo flertal for sin linje, bl.a. også med Venstres opbakning, men det kunne da i det mindste gøre, at diskussionen var der, så regeringen kom af sted med et klart mandat og var enig på forhånd.

Peter Skaarup (DF):

Jeg må sige, at jeg har svært ved at følge tankegangen om, at Danmark skal vurdere, om vi er udslagsgivende, og så skal vi lade være med at stemme, hvis vi kan være udslagsgivende. Kan statsministeren pege på, hvad man ville sige i Højesteret, hvis man skulle votere dér, og der så lige pludselig er et medlem af Højesteret, der siger: I den her sag er det meget tæt, så jeg må hellere afholde mig fra at stemme? Det er da fuldstændig grotesk at forestille sig det.

Så det håber jeg at statsministeren vil genoverveje, for det er komplet tåbeligt at have en holdning som den. Den bør man ændre, sådan at Danmark ikke stemmer med overhovedet.

Så vil jeg godt bede statsministeren bekræfte ud fra det, der så er sagt – og jeg takker for tilkendegivelsen heraf – om statsministeren betragter det som en fejl, at Danmark overhovedet deltog i den afstemning, der var tale om.

Så vil jeg også godt spørge, hvorfor Danmark egentlig pegede på Hägglund, den finske general, når der var en NATO-general til stede, og hvor det kunne være et NATO-land, man støttede i forbindelse med EU's styrke. Man har jo hele tiden sagt fra regeringens side, at man mente, det her skulle være en del af NATO. Det skulle ikke være noget EU-styret.

Og til sidst vil jeg spørge: Er det ikke netop det signal, vi sender, når vi nu peger på Hägglund, som kommer fra et ikke-NATO-land, at vi støtter EU i forsvarsspørgsmål og ikke NATO? Det er noget, vi beklager, hvis det er tilfældet, men jeg vil godt have et klart svar på, om det er tilfældet eller ej.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige statsministeren tak for tilsagnet om, at Folketingets Europaudvalg skal orienteres, når væsentlige spørgsmål skal til afgørelse i EU's militære komité. Det giver et udmærket grundlag for det møde, vi skal have i Europaudvalget til at drøfte de retningslinjer i de såkaldte beretninger, vi har.

Der er kun én ting, som jeg vil spørge statsministeren om, men det kan være, vi skal dybere ned i teknikken på et senere tidspunkt, og det er formuleringen om, at man ikke bør stemme, hvis den danske stemme er udslagsgivende. Men i virkeligheden bør man vel altid stemme, som om ens stemme er udslagsgivende. Det er et klogt princip, tror jeg, i politik at have, at man altid gør op med sig selv: Hvis nu min stemme var udslagsgivende, hvordan ville jeg så stemme? Og så tror jeg faktisk, man i alle tilfælde bør stemme sådan, som man ville gøre i den situation.

Men der må vi prøve at finde ud af i Europaudvalget, hvad det princip dybest set går ud på. Jeg synes i hvert fald, at statsministerens meldinger her i dag giver et godt udgangspunkt, for at vi kan få den diskussion i udvalget.

Charlotte Antonsen (V):

For det første vil jeg gerne takke for, at man nu vil rette op på fejlen ved fremover at få tilrettelagt en procedure, så Europaudvalget bliver orienteret.

Så kan jeg forstå, at statsministeren helst vil klare det nuværende problem i Nævnet for lukkede døre, og det kan jeg da godt forstå, for det er en meget pinlig sag. Men da formanden for den militære komité er offentligt kendt, synes jeg, det er en meget dårlig idé, at man ikke også offentligt vil forklare, hvad der er sket. Vi har jo alle sammen læst aviserne om denne her sag.

Derfor vil jeg gerne gentage mine spørgsmål fra før: Hvad har Danmark ment? Hvad har Danmark stemt? Hvilket mandat har vores repræsentant haft? Hvem har bestemt politikken for Danmark? Er det Udenrigsministeriet, der bestemmer, eller er det Forsvarsministeriet, der bestemmer? Skal man lægge noget i, at det i Nævnet på fredag er forsvarsministeren, der deltager? Vil udenrigsministeren ikke også deltage i samme sag, eller vil udenrigsministeren først deltage, når sagen skal i Europaudvalget?

Til sidst: Hvem bestemmer den danske undtagelse, hvis det, at vi er udslagsgivende, skal afgøre, om vi skal stemme eller ej? Er det ikke rigtigt, at det så ikke længere er Danmark, der bestemmer den danske undtagelse?

Jens Hald Madsen (V):

Jeg respekterer fuldt ud, at vi i Nævnet skal høre forsvarsministeren, hvor forsvarsministeren kan komme med sin version. Men det er jo statsministeren, der har det overordnede ansvar for ko-